

LÄRANDE I LTH

GENOMBROTET – BLAD 39 – MARS 2018

Genombrottet är LTH:s pedagogiska stöd- och utvecklingsenhet som bland annat ger högskolepedagogiska kurser och beforskar undervisning och lärande. Genombrottet bistår också lärare, programansvariga och LTH-ledningen med stöd för undervisningsplanering, undersökningar och ett ramverk för högskolepedagogisk meritering.

Artiklarna i detta nummer av Lärande i LTH har ursprungligen presenterats i samband med Lunds universitets pedagogiska utvecklingskonferens 2017. Den gemensamma nämnaren i de tre artiklarna är en strävan efter en inkluderande studiemiljö på olika nivåer inom utbildningen. Den första artikeln beskriver resultat från en intervjustudie med ensamarbetande doktorander vid Lunds universitet. I den andra artikeln delar två lärare från Linköpings universitet med sig av sina erfarenheter kring ett projekt som syftar till att förändra attityder och kultur för att skapa ett inkluderande klimat. Den avslutande artikeln handlar om hur studenter, lärare och bibliotekarier arbetar tillsammans och stärker engagemanget genom att ta fram e-lärobjekt.

Innehåll

Sid 2: Doktoranders behov av sammanhang och erkännande i forskarutbildningen - Erfarenheter från en intervjustudie med ensamarbetande doktorander vid Lunds universitet

Sid 3: Metoder för och effekter av att skapa ett inkluderande studentklimat - Erfarenheter från Linköpings universitet

Sid 5: Co-creation mellan lärare, studenter och bibliotekarier i skapandet av e-lärobjekt - Medskapande för ökat engagemang och bättre djupinläring

Sid 7: LTH:s högskolepedagogiska kompetensutvecklingskurser våren 2018

Sid 7: Kom ihåg och kontaktinformation

Vid Linköpings universitet pågår arbete med att skapa ett inkluderande studentklimat. Reflektioner från detta arbete återfinns i detta nummer av Lärande i LTH. Foto: Thor Balkhed, Linköpings universitet.

Doktoranders behov av sammanhang och erkännande i forskarutbildningen

Erfarenheter från en intervjustudie med ensamarbetande doktorander vid Lunds universitet

Ola Holmström, Avdelningen Kvalitet och utvärdering/Institutionen för utbildningsvetenskap, Lunds universitet

Av 2012/2013 års utvärdering av Lunds universitets forskarutbildning framkommer tydligt att doktorander som arbetar ensamma trivs sämre med doktorandtillvaron än de som bedriver sina forskarstudier inom ramen för en forskargrupp [1]. Exempelvis uppgav uppemot var tredje (29%) ensamarbetande doktorand att de inte trivdes med att arbeta ensamma, samtidigt som nästan alla doktorander (93%) som var verksamma inom en forskargrupp förmedlade att de trivdes med denna arbetsform. Vidare hade dubbelt så många av de ensamarbetande doktoranderna (15%) jämfört med doktoranderna som ingick i en forskargrupp (7,5%) tagit kontakt med läkare som en följd av problem i deras arbetssituation. Även sjukskrivningstalet var det dubbla bland doktorander som arbetade ensamma, 6% av de ensamarbetande och 3% av doktoranderna inom en forskargrupp uppgav att de hade varit sjukskrivna. Att ensamarbetande doktorander verkar trivas sämre gäller oberoende fakultet och både inom gruppen av kvinnliga och manliga doktorander. Som särskilt problematisk framstod situationen emellertid för de ensamarbetande kvinnorna. Var femte ensamarbetande kvinna (21%) hade varit i kontakt med läkare och nästan var tionde (8%) hade varit sjukskriven.

Ola Holmström

Mot denna bakgrund genomfördes en intervjustudie som syftade till att fördjupa förståelsen för de ensamarbetande doktorandernas studiesituation [2]. Varför verkar ensamarbetande doktorander trivas sämre med sina forskarstudier och varför gäller detta i högre grad för kvinnor än för män? Totalt sett genomfördes 26 intervjuer med ensamarbetande doktorander vid Lunds universitet. Av dessa var 19 kvinnor och 7 var män. Flest doktorerade inom Humanistiska och teologiska fakulteterna (10), några bedrev sina forskarstudier vid Naturvetenskapliga (4), Samhällsvetenskapliga (4) och Medicinska fakulteten (4) och ytterligare några doktorerade vid Lunds Tekniska Högskola (1), Konstnärliga (2) samt Juridiska fakulteten (1).

I intervjumaterialet framträder en rad olika problembilder och dessa analyseras utifrån teoretiska perspektiv på ensamhet, socialisation och erkännande. Även om resultaten baseras på intervjuer med ensamarbetande doktorander saknar de inte relevans för andra doktorander än de som arbetar ensamma. Flera problembilder beskrivs snarare som generella problem, men som ensamarbetande doktorander menas vara särskilt sårbara inför. Att doktorera ensam eller inom ramen för en forskargrupp handlar därtill om gradvisa skillnader snarare än om några absoluta positioner.

När studiens doktorander reflekterar kring känslor av ensamhet framhåller de arbetsrelationernas kvalitativa dimension i form av innehåll och närhet, snarare än att rikta fokus mot antalet personer i det personliga nätverket. I takt med att doktorander specialiseras inom sitt forskningsfält, i desto lägre grad verkar de uppleva att det finns någon initierad person att rådöra med. Detta ger upphov till ett oinfriat behov av innehållsliga diskussioner kring forskningsarbetet och en ofta stark känsla av ämnesmässig ensamhet kan infinna sig.

Samtidigt som ensamhet kan vara problematiskt kan individer självvalt dra sig undan från gruppen för att uppnå sina mål (se exempelvis [3] och [4]). Detta gäller inte minst för forskningsarbete som i hög grad förutsätter perioder av avskildhet. Doktoranderna i studien värnar om den ofta långtgående möjligheten till avskildhet, men de problematiserar den också. Att dra sig undan från gruppen handlar inte alltid om behov av enskild forskningstid. Det kan också handla om att undvika arbetsuppgifter eller situationer som upplevs som svåra och besvärliga och sådana undvikandestrategier kan leda både mot en isolerad doktorandtillvaro och starkt insnävade möjligheter till en fortsatt akademisk karriär.

Doktoranders professionella socialisation handlar om vägen från att vara nykomlingar i akademien till att bli en del av institutionens och vetenskapssamhällets gemenskap.

Detta är inte någon alltigenom enkel process. Studiens doktorander problematiserar framförallt ett individualistiskt förhållningssätt till arbetet som kan upplevas som svårt att förstå och navigera i. Detta handlar bland annat om att en del seniora forskare menas förmedla en bild av avhandlingsarbetet som en ensam och svår kamp. I samma utsträckning som förhållningssättet får fäste i en forskarutbildningsmiljö riskerar problem som doktorander upplever både att normaliseras och individualiseras. Detta innebär i sin tur att doktoranders bekymmer blir betraktade som naturliga inslag i forskarutbildningen och att de relateras till individens färdigheter och förmågor snarare än till forskarutbildningen som en miljö och ett sammanhang. Flera intervjupersoner framhåller att sådana tendenser blir särskilt problematiska för ensamarbetande doktorander och att kvinnor tenderar att fara särskilt illa i utpräglat individualistiska forskarutbildningsmiljöer.

Doktoranders socialisationsprocess kan också beskrivas som en rörelse från omedveten inkompetens till medveten kompetens [5]. De allra flesta av doktoranderna som medverkar i studien känner mycket tydligt igen sig i känslan av att vara omedvetet inkompetent. Detta innebär att deras första tid i forskarutbildningen i olika grad präglades av en känsla av ovisshet, utan att de riktigt kunde avkoda vilken kunskap eller information som de saknade. Detta pekar på betydelsen av att genomföra välplanerade introduktionskurser och att forskarutbildningsmiljöer är inkluderande. Utan ett sammanhang riskerar vägen mot att bli medvetet kompetent – som innebär att kunna navigera med säkerhet och självförtroende inom akademien – att bli en solitär resa som inte alla klarar av.

Av intervjuerna framgår också att doktorandstudier kan vara förenade med starka känslor av tvivel i relation till den egna förmågan. Detta aktualiserar erkännandets betydelse

i forskarutbildningen. Ett erkännande kan förstås som en bekräftelse av vad en person gjort eller presterat och är på så vis av grundläggande betydelse för att en individ utvecklar en personlig identitet i form av en positiv självbild [6]. Därmed kan erkännandet också sägas vara en central aspekt av doktoranders socialisation, genom att fungera som en viktig motbild till känslor av tvivel och osäkerhet. Samtidigt framkommer att det kan finnas en stark diskrepans mellan doktoranders behov av erkännande och det faktiska erkännande som de upplever att de får inom forskarutbildningen. På så vis kan de uppleva att de bedriver sin forskarutbildning och sitt avhandlingsarbete med få och i perioder inga inslag alls av bekräftelse och erkännande. Detta gör doktorandtillvaron svårare. Även om det inte sker medvetet eller utifrån ett ont uppsåt kan ett uteblivet erkännande – eller en icke-respons – liknas vid en missaktning [6]. Om färdigheter, progression och framsteg inte erkänns uteblir en bekräftelse av doktorandernas professionella identitet och de får istället försöka fylla ut hela självbilden på egen hand.

Referenser

- [1] Holmström, O. (2013). Forskarutbildningen vid Lunds universitet. Perspektiv från doktorander, doktorsalumner och handledare. Rapport nr. 2013:270. Lunds universitet: Media-Tryck.
- [2] Holmström, O. (2016). Ensamhet, socialisation och erkännande. Ensamhet och doktortillvaro om sin arbetssituation och doktorandtillvaro. Rapport nr. 2016:277. Lunds universitet: Media-Tryck. (Rapporten kan laddas ned på Lunds universitets hemsida. En bearbetad och komprimerad version av rapporten publiceras under våren 2018 i den vetenskapliga e-tidskriften Högre utbildning.)
- [3] Westberg, N. (2012). Meddelanden från enskildheten. En sociologisk studie av ensamhet och avskildhet. Göteborg: Daidalos.
- [4] Gierveld, J., van Tilburg, T. & Dykstra, P. A. (2006). Loneliness and Social Isolation. I Vangeslisti, A. & Perlman D. (red.), Cambridge Handbook of Personal Relationships (485-500). Cambridge: Cambridge University Press.
- [5] Ali, A. & Kohun, F. (2007). Dealing with Social Isolation to Minimize Doctoral Attrition – A Four Stage Framework, International Journal of Doctoral Studies, 2, 33-49.
- [6] Heidegren, C.-G. (2009). Erkännande. Stockholm: Liber.

Metoder för och effekter av att skapa ett inkluderande studentklimat

Erfarenheter från Linköpings universitet

Mikael Asplund, Institutionen för datavetenskap, Linköpings universitet och Camilla Forsell, Institutionen för teknik och naturvetenskap, Linköpings universitet

Den roll som högre utbildning fyller i samhället handlar inte bara om att tillgodose arbetsmarknaden med utbildad personal. Det handlar minst lika mycket om att ge de studerande möjligheter till personlig utveckling och chans att påverka framtiden. Dessvärre fungerar idag många utbildningar som filter där personer som inte passar in i en viss mall stöts bort. Bland tekniska och datavetenskapliga utbildningar är detta speciellt tydligt där unga killar direkt från gymnasiet, och ofta med starkt teknikintresse, utgör normen [1]. De studenter som idag läser dessa utbildningar är de som kommer att starta morgondagens Facebook, Spotify, och Tesla. Med andra ord kommer de att påverka samhället i grunden och det blir en demokratifråga att ut-

bildningarna inte bara riktar in sig på en liten grupp av individer. På motsvarande sätt är snedfördelningen i många vårdutbildningar och lärarutbildningar lika fel åt andra hållet. Många utbildningar dras också med problemet att studenterna inte slutför sina studier. Orsakerna till detta är många och komplexa, men det är tydligt att en bidragande faktor till avhopp bland många är känslan av att, av någon anledning, inte passa in och känna att man hör till. Det är således ytterst viktigt att aktivt arbeta för och främja en inkluderande miljö, vilket skulle attrahera en heterogen grupp av sökande till utbildningarna och leda till ökad genomströmning.

Vid Linköpings universitet (LiU), tekniska fakulteten, bedrivs sedan ett par år ett projekt som syftar till just att förändra attityder och kultur för att skapa ett inkluderande klimat. Formen för arbetet vid LiU har varit ett antal workshops där lärare och studierektorer bjuds in till en diskussion kring studentbemötande. Syftet har varit att de ska ges möjlighet att reflektera över hur deras kurs(er) påverkar programmets profil/identitet och därmed i förlängningen vilka studenter som söker sig till utbildningen och fullföljer den. Vidare var tanken att ge lärare verktyg för att kunna ändra sin kurs i en positiv riktning till nytta för både de studenter som går programmen idag och presumtiva studenter. Sammanlagt har 46 personer deltagit från 4 olika civilingenjörsutbildningar. Erfarenheterna från dessa tillfällen har varit mestadels positiva, men också utmanande. Det finns några aspekter som är speciellt värda att förmedla vidare till andra, här tar vi upp tre av dessa.

(1) **Åsikter kring vikten av studentbemötande.** En av utgångspunkterna för workshopdiskussionerna var att studentbemötande i bred bemärkelse (det vill säga inte bara hur föreläsaren tilltalar studenter, utan hur studenterna upplever studiesituationen i stort), har stor påverkan på både genomströmning och snedrekrytering. Som stöd för denna utgångspunkt kan nämnas Holmegaard med flera [2] som visar i en dansk studie hur ungdomarnas studieval i stor utsträckning handlar om identitet. Att välja utbildning är också en fråga om att definiera sig själv. Denna premis delades inte av flera av deltagarna som såg det som helt separata frågor. Det är svårt att skapa ett verkligt engagemang för frågor om studentbemötande om de inte upplevs som viktiga för verksamheten i övrigt och det är en viktig fråga för fortsatt arbete vid LiU.

(2) **Inslag av genus.** Även inställningen till genusfrågor har visat sig vara väldigt olika i lärarkollegiet. Det fanns de som arbetade aktivt med dessa frågor och såg dem som viktiga. I ett sammanhang lyftes det fram att diskussioner kring genus tenderar att stanna på samma nivå och för dem som

arbetar med frågorna aktivt behövs det något som tillåter en djupare diskussion och analys. Det fanns också de som menade att det inte alls är en viktig faktor i undervisningssituationen. Detta blev speciellt tydligt då vissa lärare menade att de endast undervisar i ett ämne och att deras ansvar inte går utanför att förmedla själva ämneskunskapen.

(3) **Lärarna som tillgång.** Det framkom många bra idéer och förslag från lärare och studierektorer under diskussionerna. Det finns mycket kunskap, engagemang och vilja och en viktig slutsats från workshoparna var att dessa bör lyftas upp ännu mer både utåt och inåt i organisationen. Det framgick att lärarna inte alltid upplever att de är delaktiga i beslut som fattas kring organisation och marknadsföring.

Under workshoparna framkom det många exempel på hur tekniska fakulteten vid LiU aktivt arbetar med studentbemötande och för att skapa ett inkluderande studentklimat (på vissa program eller fakultetsövergripande). Här nedan lyfter vi fyra av dessa.

(1) **Ingenjörsp professionalism.** Civilingenjörsprogrammen i datateknik och mjukvaruteknik har en kurs i ingenjörsp professionalism som går över programmets tre första år. I denna kurs får studenterna tillfälle att reflektera och diskutera frågor som annars inte tas upp på ingenjörsutbildningar. Studenterna skriver texter kring ett ämne (till exempel personlig ledning vilket innebär att planera och styra sin egen tid) och läser den sedan högt för andra studenter, med efterföljande diskussion. Här ges studenterna tillfälle att reflektera över hur deras handlande påverkar andra och de får även inblick i andra studenters situation.

(2) **Genuskurs.** Studenter som arbetar som amanuenser och undervisar i någon av kurserna på tekniska fakulteten vid LiU ska gå en genuskurs där just frågor om bemötande är en central komponent. Kursen är uppskattad och fungerar väl, men en brist i dagsläget är att det inte är alla som undervisar som går kursen.

Civilingenjörstudenter vid Linköpings universitet, Foto: Thor Balkhed, Linköpings Universitet.

(3) **Differentierad undervisning.** I kurser i programmering och matematik på flera program har man under ett antal år arbetat med differentierad undervisning. Under de två första terminerna av utbildningen erbjuds studenter undervisning på olika nivå baserat på de förkunskaper de har när de börjar. Undervisningen har varit uppskattad av merparten av studenterna och även framgångsrik vad gäller kursernas genomströmning. Denna metod har tidigare använts med framgång för att bredda programmeringsundervisning och därmed bredda rekryteringen till dataämnet [3].

(4) **Tydlighet gentemot studenter.** Många av lärarna hade utarbetade strategier för att skapa ett inkluderande klimat på sina kurser. Ett exempel på detta är att tydligt klargöra för studenterna i början av en kurs vad som är förväntat av dem och att detta är något som vi anser är viktigt.

Avslutningsvis konstaterar vi att arbetet vid LiU har bedrivits genom diskussioner med lärare och studierektorer. Dock har det framkommit av undersökningar att problem med bemötande ofta kommer från andra studenter och vi undersöker nu former för att arbeta med studenter på liknande sätt.

Referenser

- [1] A. Fisher and J. Margolis. Unlocking the clubhouse: The Carnegie Mellon experience. *SIGCSE Bull.*, 34(2), 2002. doi: 10.1145/543812.543836.
- [2] H. T. Holmegaard, L. M. Ulriksen, and L. M. Madsen. The process of choosing what to study: A longitudinal study of upper secondary students; identity work when choosing higher education. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 58(1), 2014. doi:10.1080/00313831.2012.696212
- [3] C. Alvarado, Z. Dodds, and R. Libeskind-Hadas. Increasing women's participation in computing at Harvey Mudd College. *ACM Inroads*, 3(4), 2012. doi: 10.1145/2381083.2381100.

Co-creation mellan lärare, studenter och bibliotekarier i skapandet av e-lärobjekt

Medskapande för ökat engagemang och bättre djupinläring

Lina Ahlgren, Lunds Tekniska Högskolas bibliotek, Linda Grandsjö, Samhällsvetenskapliga fakultetens bibliotek, Annika Nilsson, Fysik- och astronomibiblioteket, Lunds universitet

De senaste åren har co-creation (medskapande) och e-lärande inom högre utbildning uppmärksammats i den pedagogiska diskursen. Bovill med flera talar om medskapande inom högre utbildning som att "co-creation of learning and teaching occurs when staff and students work collaboratively with one another to create components of curricula and/or pedagogical approaches" [1]. Forskning visar att studenters möjlighet att själv påverka undervisningens form och innehåll kan leda till ökat engagemang och bättre djupinläring [2]-[4]. Co-creation kan vara en väg att nå dit.

Vi har tillsammans med bibliotekarier vid universitetsbiblioteken i Lund, Bergen och Århus arbetat i ett nordiskt projekt för att i co-creation med lärare och studenter ta fram e-lärobjekt om informationskompetens i en ämneskontext. Informationskompetens kan kort beskrivas som förmågan att finna, använda och kritiskt förhålla sig till information. E-lärande ökar studenternas flexibilitet i tid och rum och skapar aktivitet i och utanför klassrummet. På så sätt fördjupas och förbättras inläringen. Projektet har resulterat i en mängd e-lärobjekt, allt från asynkrona resurser såsom quizzar, online-tutorials, filmer och podcasts till synkrona med omröstningar och ordmoln som används i lektionssalen.

Co-creation har varit dominerande i projektet för att fånga upp vilka aspekter av informationskompetens som studenter behöver fördjupad förståelse av. Utifrån erfarenheter från samarbetsprojektet exemplifierar vi några av de fördelar och utmaningar co-creation kan ge upphov till.

Vad ger co-creation för mervärde och för vem?

Vanligtvis sker co-creation mellan studenter och lärare. Det som är speciellt i vårt projekt är att tre parter deltagit: studenter, lärare och bibliotekarier. Ämneslärarna har inte alltid vetskap om vad bibliotekarierna lär studenterna vid sina undervisningstillfällen. På samma sätt har bibliotekarier inte alltid insyn i hur kursen är uppbyggd och vad studenterna behöver. Bibliotekarierna har genom co-creation fått lärarnas och studenternas synpunkter och därmed blir momenten kring informationskompetens mer relevanta i utbildningen, både innehållsmässigt och tidsmässigt.

De tre samarbetsparterna har bidragit med olika kompetenser. Studenterna har kunnat påverka både tematiken och vad de behöver lära sig mer om inom informationskompetens. Lärare och studenter har kunnat styra vilken informationskompetens som behövs vid olika moment. Lärarna har exempelvis kunnat välja ut för kursen lämpliga källor för källkritisk granskning och sätta e-lärobjektet i rätt kontext vid rätt tidpunkt. Bibliotekarierna har fungerat som facilitatorer och har bidragit med kunskap kring informationskompetens. I flertalet fall har bibliotekarierna utvecklat e-lärobjektet och genomfört de lärmoment där de används.

Processen har synliggjort de medverkandes olika kompetenser inför varandra. Co-creation har varit ett sätt att tydliggöra för studenterna att informationskompetens hjälper dem i studierna, är starkt kopplad till det ämne de läser och är en del av de akademiska färdigheter de behöver.

Det har varit oerhört positivt att kunna ge studenterna inflytande över sin utbildning. Att vara med i planeringsprocessen ger incitament för studenterna att delta i bibliotekets undervisning samt använda de resurser som skapats.

De fördelar med co-creation vi upplevt i vårt projekt kan sammanfattas i nedanstående punkter:

- Behovsstyrda e-lärobjekt - rätt kompetens övas när studenten har behovet
- Ämneskontext och relevans - informationskompetens relaterat till ämnet
- Relationer och inflytande - studenter kan påverka sin utbildning och det skapas kontakter för framtida samarbeten kring e-lärande och informationskompetens mellan lärare, bibliotekarier och studenter

Är alla välkomna som medskapare?

I vårt projekt har ett flertal studenter varit verksamma inom kåren, arbetat som mentorer eller på bibliotek. Forskning har visat på att det oftast är studieovana studenter som deltar i den här sortens samarbeten [5]. Risken är att vi missat viktiga erfarenheter och synpunkter från studieovana studenter och studenter med läs- och skrivsvårigheter. Alla som vill arbeta med co-creation som involverar studenter bör fundera över hur de kan engagera studenter med annan bakgrund. Kanske är det just de studenter som har mest nytta av och även mest att bidra med i den här sortens samarbete. En annan utmaning med studentdeltagande i co-creation är att det inte alltid är samma studenter som är med i början av projektet som i slutet. Hur motiverar vi studenter till att delta när resultatet inte kommer dem själva, utan först nästa termins studenter, tillgodo?

Vid universitet och högskola ser vi att det finns fler potentiella samarbetsparter inför framtida co-creation-projekt, till exempel anställda vid Avdelningen för pedagogiskt stöd,

Studieverkstaden, Genombrottet eller AHU (enheter med anknytning till pedagogiskt stöd och/eller forskning vid Lunds universitet). Vad gäller anknytning till arbetslivet och studenternas livslånga lärande kan redan yrkesverk-samma och alumner vara intressanta medskapare.

Hur kan vi arbeta med co-creation i framtiden?

Vi ser projektet som en startpunkt för framtida samarbeten. Det är lätt att bli entusiastisk och vilja engagera så många som möjligt i co-creation, men man måste vara medveten om att det kräver både tid och pengar. För att få till stånd varaktiga samarbeten krävs att man tar resursfrågan på allvar. I samarbetsprojektet har både lärare och bibliotekarier arbetat inom sina ordinarie tjänster, ingen arbetstid har varit avsatt för att utveckla varken samarbete eller e-lärobjekt. Detta kan ha försvårat samarbetet då det varit svårt att hitta tider för möten eller hinna ge återkoppling. Studenterna har inte kunnat erbjudas någon ersättning för sin medverkan i projektet utan har deltagit gratis och på sin lediga tid. Lärare måste få tid för utveckling och vidareutveckling. Bibliotekarier behöver få utrymme att arbeta med utveckling inom befintlig tjänst. Studenter bör också få ersättning, antingen ekonomiskt eller på annat sätt.

Även om co-creation kräver mycket av de som deltar, överväger ändå fördelarna. Möjligheten att få reda på studenternas behov inom informationskompetens har gjort att vi kunnat anpassa lärobjekten så att studenterna kan träna de kompetenser de känner sig osäkra på. Ett närmare samarbete med lärarna har bland annat medfört att lärobjekten i informationskompetens kommer in när studenterna behöver dem. Genom samarbete och respekt för varandras erfarenheter och kunskap kan vi skapa relevant undervisning och fruktbara relationer som gynnar alla parter.

Ovanstående text är ett sammandrag av ett paper inskickat till Lunds universitets pedagogiska utvecklingskonferens 2017.

Linda Grandsjö, Lina Ahlgren och Annika Nilsson

Referenser

[1] Bovill, C., Cook-Sather, A., Felten, P., Millard, L. & Moore-Cherry, N. 2016. "Addressing potential challenges in co-creating learning and teaching: overcoming resistance, navigating institutional norms and ensuring inclusivity in student-staff partnerships". *Higher Education*, 71 (2): 195-208 (page 196).

[2] Ramsden, Paul, 2003. *Learning to teach in higher education*. 2 ed. London: RoutledgeFalmer.

[3] Elmgren, Maja & Henriksson, Ann-Sofie, 2016. *Universitetspedagogik*. 3., [uppdaterade och omarb.] uppl. Lund: Studentlitteratur.

[4] Turner, J., & Paris, S 1995, 'How Literacy Tasks Influence Children's Motivation for Literacy', *Reading Teacher*, 48, 8, pp. 662-73.

[5] Marquis, E, Black, C, & Healey, M. 2017, "Responding to the challenges of student-staff partnership: the reflections of participants at an international summer institute", *Teaching In Higher Education*, 22 (6):720-735.

LTH:s Högskolepedagogiska kompetensutvecklingskurser våren 2018

Nedan ges en kortfattad information om de olika högskolepedagogiska kompetensutvecklingskurser som ges av Genombrottet under våren 2018. Förutom de allmänna högskolepedagogiska översiktskurserna erbjuds även mer praktisknära kurser samt individuella fördjupningskurser med förhoppningen att kunna möta intresseångsten bland lärarna. För utförligare information (kurstider, detaljerat kursinnehåll, med mera) hänvisas till Genombrottets hemsida <http://www.lth.se/genombrottet/>, där det också finns information om kurser av andra kursgivare öppna för LTH:s lärare.

Högskolepedagogisk introduktionskurs (3v)

Kursen riktar sig främst till doktorander och nyanställda lärare och är en valbar kurs inom den behörighetsgivande högskolepedagogiska utbildningen, samt inom forskarutbildningen vid LTH. Kursen ger en introduktion till högskolepedagogik och aktuell forskning inom området. Många kursmoment bygger på deltagarnas egna erfarenheter, som knyts till pedagogisk teori. Studenters lärande och situation, examinationens betydelse och mekanismer, olika undervisningsmetoder, kommunikation och lärarens roll är exempel på områden som behandlas under kursen. Kursen syftar till att introducera deltagarna i ett tänkande kring universitetspedagogiska frågor och därmed öka deras förmåga att fatta beslut i undervisningen som gagnar alla studenters lärande. Kursen syftar också till att ge deltagarna en pedagogisk grund att bygga vidare på i deras arbete som lärare vid LTH. Kursen inleds med en kursvecka (fem heldagar) där föreläsningar varvas med gruppövningar och eget arbete. Sedan följer ett projektarbete i grupp som skall redovisas tre till fem veckor senare, samt en individuell reflektionsuppgift. Sista ansökningsdag är 15 april 2018 och kursen startar 14 maj 2018.

Kom ihåg

NU2018, 9-11 oktober 2018, Västerås. NU, som står för Nätverk och Utveckling, är en nationell konferens som anordnas vartannat år och vänder sig till alla som är engagerade i svensk högre utbildning. Huvudsyftet med konferensen är att främja pedagogiskt utvecklingsarbete genom att erbjuda en mötesplats för spridning, dialog och debatt. NU2018 är den sjätte NU-konferensen i ordningen. Konferensens huvudtema Det akademiska lärarskapet motsvarar

Projektbaserad kollegiekurs (2v)

Projektbaserad kollegiekurs är en valbar kurs inom den behörighetsgivande högskolepedagogiska utbildningen vid LTH och vänder sig främst till grupper av lärare som delar samma pedagogiska sammanhang. Kursen ges på förfrågan i samarbete med den organisatoriska enhet där deltagarna delar det pedagogiska sammanhanget. Kursen syftar till att ge en grupp lärare, som delar ett socialt sammanhang (ämne, avdelning, etcetera), möjlighet att tillsammans fördjupa sig i för dem relevanta pedagogiska frågeställningar. Kursens huvudsyfte är ett projektarbete, som i normalfallet genomförs i grupp och som behandlar en för deltagarna relevant pedagogisk frågeställning. Projektet rapporteras skriftligt och muntligt inom kursen. Rapporten skall hålla en sådan kvalitet att den kan läsas av andra lärare inom Lund universitet. Förutom projektet ges inom kursen ett antal schemalagda seminarier, vars huvudsyfte är att stödja arbetet med rapporten. Litteraturstudier relevanta för projektet tillkommer.

Projektbaserad Högskolepedagogisk kurs för adjungerade lärare (1v)

Högskolepedagogisk kurs för adjungerade lärare är en kurs inom den behörighetsgivande högskolepedagogiska utbildningen vid LTH. Kursen är en variant av LTHs översiktskurser i högskolepedagogik och riktar sig till adjungerade lärare, som har sin huvudsakliga verksamhet i näringsliv och myndigheter utanför universitetsverksamheten. För tillträde till kursen krävs att man är anställd som adjungerad lärare vid LTH. Samtliga adjungerade lärare vid LTH har tillträde till kursen (ingen platsbegränsning) och kursen ges på begäran.

det internationella begreppet Scholarship of Teaching and Learning (SoTL), där diskussionen om pedagogisk utveckling inom högre utbildning har sin grund i ett vetenskapligt förhållningssätt. Konferensen kommer att belysa komplexiteten i det akademiska lärarskapet och lyfter fram möjligheter och utmaningar i att utveckla en pedagogisk praktik i högskolan med ett vetenskapligt förhållningssätt till studenters lärande och till pedagogiskt utvecklingsarbete.

Konferensen välkomnar bidrag som behandlar planerade, pågående eller avslutade projekt med relevans till konferenstemat "Det akademiska lärarskapet" och dess tre underteman som belyser perspektiven studenten, läraren och högskolan. Bidrag skickas in i form av ett abstract på 300-500 ord plus referenser på svenska, danska, norska eller engelska senast 1 april. Besked om antagna bidrag skickas ut 1 maj efter ett peer-review förfarande. Konferensdeltagaren markerar önskat presentationsformat, samt om presentationen önskas hållas på svenska, danska, norska eller engelska. Presentationsformaten har följande rubriker: Lev som du lär, Berätta för andra, Diskutera och få återkoppling, Pitcha en idé och Dejta en kollega. Utförliga beskrivningar av presentationsformaten samt tillhörande bedömningskriterier finns på konferenshemsidan: <http://nu2018.se/>.

ISSOTL18, 24-17 oktober 2018, Bergen, Norge. ISSOTL conferences convene faculty members, staff, and students from across the disciplines and around the world as a community that fosters inquiry and disseminates findings about what improves and articulates postsecondary learning and teaching. This purpose leads to an inherently complex conference culture: participants with diverse backgrounds and common goals. ISSOTL conference participants bring high aspirations to do important work - to improve learning and teaching in higher education and to contribute to what's known about meaningful student learning. The ISSOTL18 conference theme, Toward a learning culture, opens a space for discussions about the collegial, cultural, interprofessional and interpersonal dimensions of the Scholarship of Teaching and Learning:

- A culture for learning: How do we generate and sustain meaningful teaching and learning that have a lasting impact, within and across courses, programs, departments and institutions?
- A culture of learners: How do we engage and support the many players and complex relationships that together comprise a learning environment?
- An inclusive learning culture: What happens when we connect student learning to life and work experiences beyond the (physical or virtual) classroom?

- A culture that learns: How is SOTL changing, and how can SOTL practice foster development and growth in higher education?

Deadline for proposal submissions April 1 2018. Notifications sent to proposal submitte June 1 2018. More information on: <http://www.issotl.com/issotl15/node/232>.

LTHs 10:e Pedagogiska Inspirationskonferens, 6 december 2018, Lund. LTHs Pedagogiska Inspirationskonferens är en regelbunden konferens för att öka möjligheterna till samverkan och utbyte av pedagogiska erfarenheter. Konferensen har funnits sedan 2003 och arrangeras av Genombrottet, LTHs pedagogiska stöd- och utvecklingsenhet.

- bidrag lämnas senast 13 september (cirka 300 ord)
- antagna bidrag meddelas senast 4 oktober
- fulltext (cirka 1300 ord) skall föreligga senast 1 november (instruktioner och mallhänvisningar finns i det mail alla accepterade konferensbidrag får, skickat till bidragsinlämnaren)

Mer detaljerad information kommer att läggas ut på konferenshemsidan: <http://www.lth.se/genombrottet/lths-pedagogiska-inspirationskonferens/>.

Kontakt

Anders.Ahlberg@lth.lu.se, 046-2227155
Roy.Andersson@cs.lth.se, 046-2224907
Jennifer.Lofgreen@lth.lu.se, 046-222 04 48
Kristina.Nilsson@mek.lth.se, 046-2223455
Thomas.Olsson@lth.lu.se, 046-2227690
Linda.Price@beds.ac.uk
Torgny.Roxa@lth.lu.se, 046-222 94 48
Hemsida: www.lth.se/genombrottet

Ingrid.Svensson@bme.lth.se, 046-2227525
Lisbeth.Tempte@lth.lu.se, 046-2223122 (kursanmälan)
Per.Warfvinge@chemeng.lth.se, 046-2223626

Redaktion: Kristina Nilsson
Epost: Kristina.Nilsson@mek.lth.se
Telefon: 046-222 15 02
Ansvarig utgivare: Per Warfvinge

LUNDS UNIVERSITET
Lunds Tekniska Högskola